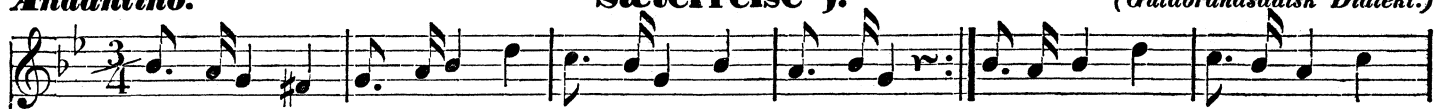

Andantino.

Sæterreise¹⁾.

(Guldbrandsdalsk Dialekt.)

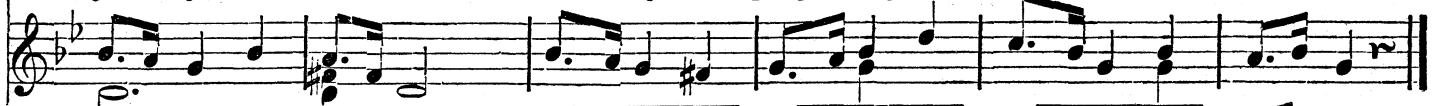
1. Mar-kje grø - nas, Snjogen braa - na²⁾, Fjeil bli bært aa Lau-ve spræt³⁾,
Mu - ri - ny - kjyl⁴⁾ staar ti Da - lom, Ku - e se fæ æ - ta mæt; Alt, som li - vi, byd - ja kræ - ke⁵⁾,

p e semp. leg.

Bjöi - nen kjæm taa Hi - e⁶⁾ fram, u - tur Fjö - se⁷⁾ spring for - nøg - de Ku aa Kælv aa Sau⁸⁾ aa Lam.

p

2. Æille⁹⁾ Fugle læ se høire, Tiur sit paa Furukvist, Kvar, som kjeinne at sin Maakaa, syng me Hogna:¹⁰⁾ Tak for sist! Blande Saang ti Fjeille joma¹¹⁾, Gauk aa Røi aa Jerp aa Trost Kappas um, keim best kain rope Glæe ut for sluta Frøst.
3. Sole skjin paa Akerreinom¹²⁾, Tellain¹³⁾ retnaa borte æ, Ölen æ ti Være komin¹⁴⁾, Plog aa Haarv lyt laagaas¹⁵⁾ te; Guten vele um Hafeillein¹⁶⁾, Engjen ska aa røjas¹⁷⁾ naa, Dæ betye for Budeia¹⁸⁾: Böling¹⁹⁾ ska te Sæters gaa.
4. Komme Fæna²⁰⁾, kom me fölge, kom Guldraaple, kom Spelin!²¹⁾ Kyra, Kælv! dök'²²⁾ e føre vil ti Sæterkvee²³⁾ ind;

- Uta Fare ska os læva, Busvein²⁴⁾ hæl os fri for Bjöin, Kva han inkje haanom frykta, frykta han Budeias Höin²⁵⁾.
5. Feite Grase ska dök' æta, drikkje klaare Kjælla te, Kvar ein Dag ska Gjæstbo væra, Mat ska naa aat dökre Kne; Dök' for Vinters Frost aa Kæille, Svælt²⁶⁾ aa Hunger Ret²⁷⁾ ska faa; Ingor Hulder bære Kryttur hell som dök ska sia haa.
6. Mjölkk aa Rjume²⁸⁾, Smör aa Kjuke²⁹⁾, Ost aa kva, som forkunt³⁰⁾ æ, Mysu³¹⁾, slikt aa anna meire vist os her aafællun³²⁾ fæ; Saa ska os i Sommaar læva, tes dæ Snjogen bli for sleim, Dæmæ vanda os aat Bygden, fær me Smör aa Böling heim. *E. Storm.*

¹⁾ Sæter o: Græsgang for Ovæget paa Fjeldene, som oftest langt fra Gaarden. ²⁾ braana o: smelte, tõe. ³⁾ Lauve spræt o: Løvet spirer frem. ⁴⁾ Murinykjyl o: Marie-Nøglebaand (en Blomst). ⁵⁾ bydja kræke o: begynder at krybe. ⁶⁾ Hie o: Vinterleiet. ⁷⁾ Fjöse o: Fæhuset, Stalden. ⁸⁾ Sau o: Faar. ⁹⁾ Æille o: alle. ¹⁰⁾ Hogna o: Glæde. ¹¹⁾ joma o: gjenlyder. ¹²⁾ Akerreinom o: Agerrenerne. ¹³⁾ Tellain o: Frosten, Kulden i Jorden. ¹⁴⁾ Varmen er i Luften kommen. ¹⁵⁾ lyt laagaas o: maa tillaves, bringes i Orden. ¹⁶⁾ vele um Hafeillein o: eftersee Gjerdet. ¹⁷⁾ røjas o: ryddes. ¹⁸⁾ Budeia o: Hyrdepigen. ¹⁹⁾ Böling o: Hjorden. ²⁰⁾ Fæna o: Faar og Geder. ²¹⁾ Guldraaple og Spelin ere Navne paa Kreaturene. ²²⁾ dök' o: Eder. ²³⁾ Kve o: Føld, Vænge, indhegnet Malkeplads. ²⁴⁾ Busvein o: Røgteren. ²⁵⁾ Höin o: Horn. ²⁶⁾ Svælt o: Sult. ²⁷⁾ Ret o: Gjengjæld. ²⁸⁾ Rjume eller Rømme o: tyk Fløde. ²⁹⁾ Kjuke o: Kage. ³⁰⁾ forkunt o: lækkert. ³¹⁾ Mysu o: Valle. ³²⁾ aafællun o: overflødig.

N° 2.

Andantino.

Heimreise fraa Sæteren.

(Guldbrandsdalsk Dialekt.)

1. Os ha gjort kva gjæ-ras skul - le, y - sta Ost aa kjin - na Smör, Kork - je⁴ findsdæ mei-re Fö - e
naa staa at aa klöv - ja¹ Öi - kjom², sættja Laar³ for Sæ - ter - dör.

dolce e legato

her for Hei - e⁵ hell for Krist; gla æ os, os slæpaat Byg - den, mei-re gla æ Ku - e vist.

2.

Farvæl Kve, som ofte gjore blautast Blomsterseng 'pum me,
Nær e tröt ve Högstdags-Löite⁶ jöp⁷ aa slöngde me paa de;
Farvæl Sæl⁸, mi kjære Stugu, som saa mangt mit Arbei saag,
Montru du aa mærkte naagaa, nær Stakællom⁹ sjaa me laag?

3.

Farvæl Maark, som Fænan gnaagaa¹⁰, der e gjete¹¹ manglein Gaang;
Farvæl Skog, som ofte joma taa min Lur aa Stut¹² aa Saang!
Farvæl Hulder, som der budde! flöt naa du ti Sæle ind;
Vinters Ti æ ilt aa ligje ute baa for Vær aa Vind.

4.

Kom naa Alt ti Sætre finnas, kom aa fölg aat Bygden ne!
Heile Jore æ naa röjg¹³, kvart eit Straa hör Fænan te;

Skond dök', Folkje venta heime, Bufærslæfsa¹⁴ vil döm haa.
Her æ inkje meire gjæra; Folk aa Fæna, læt os gaa!

E. Storm.

¹) Klövja o: lægge Klöverne paa (belæsse). ²) Öikjom o: Ögene. ³) Laar o: Laas. ⁴) Korkje o: hverken. ⁵) Heie o: Hedning; hvorved maa forstaaes Bjergetrolden (Jutul) og Troldqvinden (Hulderen). ⁶) Högstdags-Löite o: Middags-Stunden. ⁷) jöp o: löb. ⁸) Sæl o: et lille Huus for Hyrderne paa Fjeldmarken, hvor ogsaa Melken gjemmes. ⁹) Stakællom o: Gutten min, Kjæresten. ¹⁰) gnaagaa o: gnavede. ¹¹) gjete o: vogtede. ¹²) Stut o: Bukkehorn. ¹³) röjg¹³ o: afhøstet. ¹⁴) Bufær o: Kreaturenes Hjemkomst fra Fjeldmarken; Læfsa eller Læpsa o: blødbagt Fladbrød. Bufærslæfsa betyder her Høstgilde.

N° 3.*Andante.*

Ifjol aa iaar.

1. I - fjol jet e Jei - ten ti dju - pa - ste Da - lom, i - aar maa e gaa mæ en Vaak¹ kring i Ga - lom². I -

fjol jet e Jei - ten ti dju - pa - ste Da - lom, i - aar maa e gaa mæ en Vaak kring i Ga - lom.

2.

: Ifjol fek e dansa, mens Fela ho laata,
Iaar maa e vaagga, nær Bane de graata. :|

3.

: Ifjol fek e saava sjo³ vakkraste Gutom,
Iaar maa e söl⁴ mæ Bane aa Klutom⁵. :|

4.

: Ifjol va e sytten Aar, da ville Alle ha me,
Iaar æ e atten, da læss dom int sjaa me. :|

5.

: Aa flir⁶ int taa me, dæ kain hænd' de dæ samma,
Du veit int kor snart at Ulykka kain ramma. :|

¹) Vaak o: Barn. ²) Galom o: Gaarden. ³) sjo o: med. ⁴) söl o: drive Tiden hen. ⁵) Klutom o: Kludene (Barnets Tøi). ⁶) flir o: lee.

N° 4. Skogmøte has Torjer Skjeille.

(I Nordre-Guldbrandsdalens Dialekt.)

Allegretto.

1. Stus-le¹ Son - dags Kvællen ingangför me va, leit va dæ hei - me læ - va; Knaft e kom - min va ti
Ty - tin - gen² va gjol³), aat Sko - gan strauke sta⁴, Næverskrukka⁵ tok ti Næ - va.

Ulv - bus - da - len traang, för e byd - ja höi - re⁶ naa - go der, som saang; Maa - le tyk - tes me, dæ e kjend - tes ve,

2.
Best⁸ e gjönnom Kjørrom⁹ titta fram aa saag,
Minst vontas¹⁰ henna raakaa¹¹;
Saa va dæ ho Kari, som ti Grase laag,
Kvat um sin kjære Kjaakaa¹².
Förkja¹³ trudde ho va eismöl¹⁴ aa ti Fre,
Utur Kjæften rain kva Hjerte sa ho te;
Dæ e hörte her
Taa mi Jente kjær
Bære me hell Tyting smaakaa.

Akt paa det - ta laut⁷ e gje - va.

1) Stusle o: eensom, kjedelig. 2) Tyting o: Tyltebær. 3) gjol o: moden. 4) ad Skoven strög jeg afsted. 5) Næverskrukka o: en Spand eller et Kar af sammenrullet Birkebark (Næver). 6) bydja höire o: begyndte at höre. 7) laut o: maatte; (laute eller lyte, maae). 8) best o: just som. 9) Kjørrom o: Buskenc. 10) vontas o: ventede. 11) raakaa o: træffe. 12) Kjaakaa o: Kjæreste. 13) Förkja o: Pigen. 14) eismöl o: alene. 15) litol Finne

2.

Gjønno Dalen rain ei litol Finne¹⁵ fort,
 Fjeill sto paa kvar si Sie;
 Fyrun¹⁶ va taa Gras aa gule Blome gjort,
 Hæg aa Older¹⁷ dækte Lie¹⁸.
 Högre up va vuxe Furu, Björk aa Graan,
 Graane gaamul va, ha baee Skjæg aa Maan¹⁹,
 Vigga ogofor²⁰
 Ti stötvurug²¹ Vaar
 Nödde stigan Skog aa bie.

3.

Framve Elve sto ein gaamail Söljukall²²,
 Ti Skugjin kvilte Jenta.
 Jutul²³ planta 'om for kvar, som der vart ail²⁴,
 Mest for han ho Kari venta.
 Han ti hennes Saang fek Ret²⁵ for slik ei Gjæl²⁶,
 Keim som höire ho, æ stöt aa rae sæl²⁷:
 När ho kvædja vil,
 Fuglein sjöl ti stil,
 Strie Foss sit Laupan lenta²⁸.

4.

Inkje nok, mi Kari! tænkte e ve me,
 Jentun dit Maal misunne;
 Sjöolve Jutul faafængt herma ette de²⁹,
 Önskje han de likne kunne.
 Meire va dæ, Fisken fjölg³⁰ ti Vatne sto,
 Kjönu³¹ övst ti Brone³² lysta höire ho:
 Gjek dæ mæ döm saa,
 Kan föll gjetas paa,
 Kva e ha taa Saangen funne.

Æ dæ viar spörjan, kaales dæ gjek te?
 Kaa skull' e eina⁴² gjæra?
 Onde saamaa Söljun slöngde e me ne,
 Tet ve Jenta laut dæ væra.
 Rium te⁴³ os kjystas, rium te os log,
 Takom fek os föll aat einkvart anna Hog⁴⁴;

5.

Utaför se sjöl mit Sinn ti Laagaa brain,
 Knaft e mit Öire trudde;
 Bloe snöggar hell dæ plæga ti me rain³³,
 Okjindt Glæe ti me budde.
 Kroppen bebra, Hjerta pikka Slag i Slag,
 Älder ha dæ livt hell venta slik ein Dag,
 Inkje sjöl e veit,
 Kaales Kjerleheit
 Up aa ne paa Vete snudde.

6.

Vakkre Dal! saa kvat ho, vakkrar va du vist,
 Hö du 'an Torjer Skjeille!
 Nei, mi Kari! skreik e, naa syng du imist³⁴,
 Sjö du pryde dessa Fjeille.
 Maasaalænt aa röisaat vakkert æ me de³⁵;
 Ti din Arm æ Himil onde kvart eit Tre;
 Kari! nær som du
 Inkje fins saa tru,
 Dal æ styg for me aa æille.

7.

Förkja reint hainfælla, reint forondra va,
 Kor skulle ho me vente?
 Knaft ho kunne blaase³⁶ för ho vart för gla,
 Da ho me paa Maale kjendte.
 Fystonde ho tok me föll för einkvart³⁷ Troil;
 För ein Nök, ein Jutul, som her ha Tehöil³⁸;
 Sia truga³⁹ ho
 Me, som lægjand⁴⁰ sto.
 Fule Gut, e de ska mente⁴¹.

8.

Kjæm dæ ofte paa,
 Dæ os raakaas saa,
 Kan e slike Daagaa bæra?

E. Storm.

o: liden Bæk. ¹⁶) Fyrun o: Bredden af Bækken eller egentlig den Fure, hvoriglennem den rinder. ¹⁷) Hæg aa Older o: Hæg og El (to Træarter).
¹⁸) Lie o: skovbevokset Fjeldside. ¹⁹) Maan o: Man. ²⁰) Vigga ogofor o: Fjeldvæggen ovenfor. ²¹) Ti stötvurug o: i stedsevarende. ²²) Söljukall
o: en Pilestamme. ²³) Jutul o: Bjergetrolde. ²⁴) ail o: skröbelig, træt, mat. ²⁵) Ret o: Gjengjæld. ²⁶) Gjæl o: Gjerning. ²⁷) æ stöt aa rae
sæl o: er stedse og altid lykkelig. ²⁸) lenta o: sagtne. ²⁹) forgjæves efterligner dig. ³⁰) fjölg o: hobevis, stimevis. ³¹) Kjönu o: Køerne.
³²) Brone skal maaskee betyde en ved Afbrænding af Træer og Buske til Græsgang ryddet Plads. ³³) Mit Blod løb hurtigere end det pleier.
³⁴) imist o: uvist, forgjæves, feil. ³⁵) De mosbegroede og stenede Steder blive skjønne ved din Nærværelse. ³⁶) blaase o: aande. ³⁷) einkvart o: en
eller anden. ³⁸) Tehoil o: Tilhold. ³⁹) truga o: truede. ⁴⁰) lægjand o: leende. ⁴¹) mente o: erindre. ⁴²) eina o: ene. ⁴³) rium te o: under-
tiden, nu og da. ⁴⁴) Stundom (takom) faldt vi paa een og anden Tanke. (Hog o: Hu, Tilbøielighed).

Allegro.

Bonden i Brydlupsgaren.

(Hardangersk Dialekt.)

1. I ry-kan-des O - vær aa fy - kan - de Vind i Fjo - ren eg bau - ta¹ för eg kom her - ind, aa
men ret saa eg va no ein Mol - le² i - fraa, saa hour' eg da ljo - na³ aa don - dra i Skraa, da

Sjö - en han sto i ei Röi - re;
brast saa ein Dott⁴ for mit Öi - re.

2. Eg streka paa Segle, eg sprang up paa Land,
Aa laupte paa Skogjen dæ snyggast eg vant,
Eg tænkte, at Svensken va nära.
I Örslo⁵ eg traava⁶ aa vitst ingen Vei,
Te meira eg laupte, te værre da blei,
Eg ropte aa skreik paa vor Herra!
3. Aa ret te mi Lykka kor Örslen eg var,
Saa dat⁷ eg utöve i⁸ Præsten sin Gar,
Men kors meg! kor blei eg forbina⁹!
Der hour' eg aa saag eg saa upsat eit Busk¹⁰;
Eg lyte fortællja kvar Taav aa kvar Tusk¹¹,
Saa mykkje eg hæva i Minna.
4. Dæ fösta eg möta, da va ret ei Taus,
Va maala aa flingsa¹², men Haave sat laus¹³,
Aa Stakkjen¹⁴ va brei saa ei Laave¹⁵;
Saa kom der ei Horg¹⁶, baee skratla aa lo,
Va stasa saa Futen¹⁷ i söllspente Sko,
Aa adle va mjöla i Haave.

5. Dei dreiv ind i Staavo, men atte sto eg,
Eg ondras paa detta, aa tænkte mæ meg:
Tru¹⁸ her æ Utskrivels' paa Garen?
Daa blei eg saa fælen¹⁹, eg skaalv saa ei Mær,
Eg tænkte, no fer du paa Axlo Gevar,
Saa stænd du saa Fuglen i Snaren.
6. Eg svaartna saa Joro, eg dat ner i Kne,
Saa kom der ei Kjærring, hu spraaka meg te,
Hu helsa aa nikka mæ Haave;
Hu sporra om eg vilde drikke ein Gaang,
Eg lætta paa Huo, i Öire da saang,
Saa flaka²⁰ eg ind uti Staave.

7. Der hour' eg aa saag eg saa upsat ein Stas,
Dei aat aa dei drukke mæ stor Trebelas²¹,
Thi Brydlup Herr Kristen han gjore
Te Dotter si Soffi, hu fek no ein Præst;
Eg glana²² kring Staavo, dæ eg kunde best,
Sjaa Bruro hu sat up mæ Bore.
8. Hu sat no aa littra aa glittra saa Glas
Taa Kraakesöll-Snore²³ aa Krambuestas,
Guldbore aa Fronser kring Stakkjen;
Aa Tröia va kraata²⁴, hu Kruna ei bar,
Söllbælte va borte, bærahaavda hu var,
Aa Haave va mjöla i Nakkjen.

9. Paa Bore sto Rættar mæ Suppa aa Sill,
Aa store Kjötlaare, deronde laag Eill²⁵,
Paa Fate der laag no ei Höna!
Aa midte paa Bore sto Krimskrams mæ Söll,
Der atmæ²⁶ sto Kruser aa Koppar mæ Öl,
Ja Blomar aa Brakjebær²⁷ gröna.
10. Der sto Havrakaka, va strödde mæ Mjöl,
Aa Dravle²⁸ aa Möllja²⁹ laag der paa ei Fjöl³⁰
Aa smaaskaarne Kveitebrö-Stompar.
I Krusebraat³¹ laag der baa Krydder aa Salt,
IDongjer³² laag Graasei³³ saa tjuk saa hu valt³⁴
Aa fylde Kamshaave³⁵ aa Klompar.

11. Aa rundt omkring Bore sto Bonkar mæ Graut³⁶, Al Maten va krydda mæ Græs aa mæ Blom,
Den laag uti Dongjer, han va inkje blaut; Te Smür aa Bykaka var der inkje Rom;
Mæ kvar Borrisk³⁷ laag der ei Tripsa³⁸. Eg saag inkje helle ei Lepsa.

¹) bauta o: krydsede. ²) Mølle o: et lidet Stykke. ³) Ljona o: larme. ⁴) Dott o: Told, Spunds. ⁵) Örslo o: Forvirring. ⁶) traava o: travede. ⁷) dat o: faldt. ⁸) utöve i o: nedt. ⁹) forbina o: forundret. ¹⁰) upsat eit Busk o: en usædvanlig Allarm. ¹¹) k. T. aa k. Tusk o: hver Smule. ¹²) flingsa o: pyntet. ¹³) Haave sat laus o: Hovedet sad löst; (de kronede Brude kunne nemlig vanskelig bevæge Hovedet). ¹⁴) Stakkjen o: Skjörtet. ¹⁵) Laave o: Lade (Ladedör). ¹⁶) Horg o: Hob, Mængde af Mennesker. ¹⁷) Futen o: Føgeden. ¹⁸) Tru o: mon. ¹⁹) fælen o: bange. ²⁰) flaka o: gik. ²¹) Trebelas o: Allarm. ²²) glana o: gloede. ²³) Kraakesöll-Snore o: Glimmer-Snore. ²⁴) kraata o: udstafferet ²⁵) Eill o: Ild; (formodentlig et Fyrfad med Glöder i, hvorpaa Stegen var sat, for at holdes varm). ²⁶) atmæ o: tillige. ²⁷) Brakjebær o: Enebær. ²⁸) Dravle o: tyk Mælk. ²⁹) Möllja o: en Ret, tillavet af Fladbröd og Fedt. ³⁰) Fjöl o: en Fjæl, et Bræt. ³¹) Krusebraat o: Potteskaar. ³²) Dongjer o: Dynger. ³³) Graasei, et Slags Fisk. ³⁴) valt o: væltede ud. ³⁵) Kamshaave, Levcr, æltet med Mælk. ³⁶) Graut o: Gröd. ³⁷) Borrisk

Allegretto.

Bonden i Brydlupsgaren.

1. I ry - kan - des O - vær aa fy - kan - de Vind i Fjo - ren eg bau - ta¹ för eg kom her - ind, aa
men ret saa eg va no ein Mol - le² i - fraa, saa hour' eg da ljo - na³ aa don - dra i Skraa, da

Sjö - en han sto i ei Röi - re;
brast saa ein Dott⁴ for mit Öi - re!

12. Men daa maa du veta, Bykaren han sleit
Paa Kjütlaar aa Skinka, i Stompen han beit,
Aa store Glas Öl dei utdrukka.
Der drak dei eit Slag, dæ va likesaa Blo,
Dei kaste deri ein Klomp Salt helle to,
Dei auste dæ utur ei Krukka.
13. Aa ret saa dei sat up mæ Bore aa sleit,
Daa hour' eg eit Læt saa ei aalute³⁹ Gjeit,
Da bræka aa knorra aa bura⁴⁰;
Eg tör inkje seia dæ læt saa for stygt,
Daa kjæm der ein Vildtysk aa strauk paa ei Løgt⁴¹,
Aa andre paa Felene skura.
14. Sjaa somme dei blæs uti Kjæppar aa Staang⁴²,
Ein aat paa ei Pölso⁴³, va tre Alen laang,
Han beit uti Pölso aa hikka;
Eg trur nok den Pölso va mæjale⁴⁴ heit,
Thi Fingrane likra⁴⁵ saa tit saa han beit,
Aa Augene sto saa ei Brikka.

15. Dei drak aa dei helsa aa snakte paa Rysk⁴⁶;
Dei jævla⁴⁷ mækjæften saa stygt saa ein Tysk;
Dæ va nok om Pölso dei trætta.
Men sidstpaa saa blei eg baa svulten aa tör,
Saa kom der ei Kjærring igjønno ei Dür,
Paa Kruso aa Kanno ho lætta.
16. Hu bau meg aa drikka ei Krukka mæ Blo,
Eg kjysta paa Haando, eg skaalv der eg sto,
Aa tok imot Krukko aa takka.
Saa drak eg 'ur Krukka kvar einaste Taar,
Daa blei eg saa moten, eg greide⁴⁸ mit Haar,
Aa innor aat Bore eg flakka.
17. Der skjænkte dei meg ei Potta mæ Mjõ,
Aa rakte derte ein Borrisk mæ Brõ,
Mæ Brøe dæ stak eg i Barmen.
Aa ret saa dei sat i den fagrasta Leik,
Daa reiste dei adle fraa Bore aa skreik,
Aa fata kvarandre i Armen.
18. Eg tyktes, dei vilde baa bitast aa slaast,
Dei brægte ret ligesaa Smalen⁴⁹ i Frost,
Kvarare⁵⁰ i Augene ramsla⁵¹.
Daa kjæm der saa maange saa sleit aa bar ut,
Dei laupte i Tommel baa Tausar aa Gut,
Al Maten taa Bore dei kramsla⁵².
19. Daa detta va maka aa Golve va reint,
Saa dansa Bykaren mæ Tausene veint,
Men Bruro hu sat saa ein Kruna⁵³.
Dei Stadsmäiar hoppa baa knøsne aa kjæk⁵⁴,
Da va som dei vare forgyldt paa kvar Flæk,
Aa glimra aav al deira Buna⁵⁵.
20. Daa dei hadde dansa den Natto saa laang,
Saa tok eg mi Hua aa flaka min Gaang,
Daa blei der eit Rusk⁵⁶ uti Staavo;
Kvar Bykar han nappa ei Jænta mæ seg,
Aa Præstan tok Bruro, men ingen tok meg,
Dei trippa saa snygt ind at Kaavo⁵⁷.
21. Daa detta va sluta, saa drog eg min Vei,
Eg kunn' inkje længare skjõna paa dei⁵⁸,
Thi Tausene vilde meg laaka;
Saa gav dei meg Drikke, saa gav dei meg Mat,
Korøve eg blei ret saa hjærtelæg kvat⁵⁹,
Saa monne eg heimatte flakka.

o: Tallerken. ³⁸) Tripsa o: Serviette. ³⁹) aalute o: broget. ⁴⁰) bura o: böge, bröle. ⁴¹) Løgt. Det er ikke godt at sige, hvad det er for et Instrument, som Bonden antager for en Lygte. ⁴²) Ved "Kjæppar aa Staang" maa vel menes Flöiter og Clarinetter. ⁴³) Ved "Pölso" har man villet forstaae en med Skind overtrukken (?) Zinke (et nu af Brug gaaet Instrument). ⁴⁴) mæjale o: forførdelig, overmaade. ⁴⁵) likra o: skjælvende, rørte sig. ⁴⁶) Rysk o: Russisk. ⁴⁷) jævla o: vrængede. ⁴⁸) greide o: redte, strög tilbage. ⁴⁹) Smalen o: Faaret. ⁵⁰) Kvarare o: hverandre. ⁵¹) ramsla o: ragede. ⁵²) kramsla o: gramsede, rev. ⁵³) Kruna o: egentlig den Krone, Bruden bærer paa Hovedet, men siges ogsaa om stille, ærbare Fruentimmer. ⁵⁴) knøsne aa kjæk o: knibske og stolte. ⁵⁵) Buna o: pragtfuld Klædedragt. ⁵⁶) Rusk o: Stõi og Forvirring. ⁵⁷) Kaavo o: Kammeret. ⁵⁸) skjõna paa dei o: forstaae mig paa dem. ⁵⁹) kvat o: glad, munter.

N° 6.
Aagots Fjeldsang.

Moderato.

W. Thrane.

1. So - la gjæng bak Aa-sen ne; Skugjin bli saa lan - gje. Naat-ti kjöm snart at - te ve,

sempre dolce

tæk - ji meg ti Fang - je; Kryt-rein¹ut - i Kve - e staar, eg aat Sæ - ter-stu - li² gaar.

2.
Myrkt dæ æ ti kvar ei Bygd,
Ti dæ djupe Dale;
Her paa Fjeil har Sola drygd³,
Me aa gaa taa Gale⁴.
Test eg kvile onde Tak,
Maargo æ ho tile vak.

3.
Snögt eg æ naa klar ikvæl⁵,
So gjæng eg te Kvile,
Söv saa roleg onde Fæl
Test i Maargo tile.
Nær eg daa ha sobna in,
Dröimer eg om Guten min.

H. A. Bjerregaard.

¹) Krytrein o: Kreaturene. ²) Sæterstuli o: Sæterholigen. ³) drygd o: dælet. ⁴) Gale o: Sætergaarden. ⁵) Hurtig er jeg nu færdig i Aften.

N° 7.*Allegretto.***Hallingdalsk Skjemtevis.**

The musical score is written in G major and 6/8 time. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes, with some chords. The vocal line has a melody with some grace notes and a final cadence. The lyrics are in Norwegian and describe a journey to Hallingdal.

1. Aa al - drig er der vær - re te, Enn en for-raa-san-de¹ Bon - ne: 1 Hal - ling - dal paa
Bei - nan up aa Hu - ve ne, Re - gje - rer vær'r'enden Von - ne².

Tre-gaarsslet-ta, Der bur en Mann, kann gjø - ra Got-ta³, Surt Öl aa Mjø,⁴ Sur Pri-man⁴ den haa-ra.

2.
Aa hadde eg me et Pannekaklas⁵,
Derte got klingande Före,
Saa skull' eg reise te Hallingdal,
Aa spænne tolv Kjærringer före.
I Hallingdal o. s. v.

3.
Aa hadde eg me en Fingerbor⁶ Malt,
Derte en Brokka⁷ med Humle,
Saa skull' eg brygge got rusande Öl,
Ja femton Tønner fulle.
I Hallingdal o. s. v.

4.
Eg salte min Stövel aa smurte mit Sværd
Aa bandt min Hest ved Sia,
Saa ridde eg der, hvor Maanen goel
Aa Gauken⁸ han skeen uti Lia.
I Hallingdal o. s. v.

5.
Saa ledte eg me den blinne Mand inn.
(Aa see, om det skull' kje ligna)⁹:
Den Blinne han dansa, den Dumme¹⁰ han saaug.
Den Fingerlaus¹¹ likte paa Feila¹².
I Hallingdal o. s. v.

¹) Forraasande o: splittergal. ²) den Vonne o: den Onde. ³) Gotta o: Lækkerier. ⁴) Priman o: Ostevallen, sammenkogt til en smøragtig Masse. ⁵) et Læs Pandekager. ⁶) Fingerbor o: Fingerbøl. ⁷) Brokka o: en stor Bunke. ⁸) Gauken o: Gjøgen. ⁹) Og see, om det ikke skulde ligne Noget! ¹⁰) den Dumme o: den Stumme. ¹¹) den Fingerlaus o: den Fingerløse. ¹²) Feila o: Fiolinen.

№ 8.

Frieras a Ongkar'n te Jentæ.*(I Jarlsbergs Grevskabs Dialekt.)***Allegretto.**

Ongkar'n. 1. Jæ sku au ha Löst t'aa jif - te mei, sa'n, Naar jæ traf ei Jen - te rek - ti grei¹, sa'n. Sliik ho

en - te vil - le Laa - te vont aa il - le, An - ten saa jæ drek - ker hel - ler ei, sa'n. Skjenk en

Dram! sa'n, Faa mæ Skam! sa'n, Ta'r di man - ge sli - ke Gut - ter fram², sa'n.

2.

Den, som jæ ska ha, maa væra rar, sa'n,
 Fær jæ sjöl³ er en aparto Kar, sa'n;
 Ho skæ kunne gjöre,
 Haa⁴ de kommer före,
 Aa saa ta'r jæ Ei, som Pæing har, sa'n.
 Skjenk en Dram! sa'n,
 Faa mæ Skam! sa'n,
 Ta'r di mange slike Gutter fram, sa'n.

3.

Sjöl ho stælle nor i Fjöse maa⁵, sa'n,
 Ælting maa ho passe rekti paa, sa'n,
 Seint aa tili riu⁶,
 Svint aa let aa liu⁷,
 Maa æ stöt⁸ som paa to Pinnær staa, sa'n.
 Skjenk en Dram! sa'n,
 Faa mæ Skam! sa'n,
 Ta'r di mange slike Gutter fram, sa'n.

4.

Ho maa ente væra lat aa dau⁹, sa'n,
 Ælting skæ ho komme væl ihau¹⁰, sa'n;
 Ute maa ho stræve,
 Inne sy aa væve,
 Rein aa vakker skæ æ væra au, sa'n.
 Skjenk en Dram! sa'n,
 Faa mæ Skam! sa'n,
 Ta'r di mange slike Gutter fram, sa'n.

5.

Om jæ drekker mæ lit full iblant, sa'n,
 Maa ho ente sette Ug¹¹ mokant, sa'n,
 Men go Mat ha fæli¹²,
 Helles blir de geli,
 Jæ skæ si dei, jæ er lækkert vant, sa'n.
 Skjenk en Dram! sa'n,
 Faa mæ Skam! sa'n,
 Ta'r di mange slike Gutter fram, sa'n.

Dæрте mæ er'u en Skærvefant²², sa'n,
 Drekker, speller, aa er stöt paa Kant²³, sa'n;
 Du faar slettes ente
 Noæ ærlig Jente,

6.

Ente maa ho væra ælt fær gla, sa'n,
 Mellom Gutterne er'nte bra, sa'n;
 Hænge Hænnene
 Aa glo paa Mænnene!
 Nei, slik'i Flak¹³ jæ vil'nte vettæ ta¹⁴, sa'n.
 Sjöl Kær! sa'n,
 Me Gaar aa Mær¹⁵, sa'n;
 Ente jifter jæ mæ som en Nær, sa'n.

7.

Hör du Mari, jæ vi fri te dei, sa'n,
 Dæsom du vi ha en Kær som jæ, sa'n,
 Jæ har Kuer, Sauer,
 Gryte, Fat aa Trauer¹⁶,
 Du maa tru, jæ er'nte bare lei, sa'n.
 Jæ er'n Kær, sa'n,
 Bytter Mær¹⁷, sa'n,
 Dæfor jifter jæ mæ som en Kær, sa'n.

8.

Jente. Jami Huen er'u Kær i Kvæl¹⁸! sa'n,
 Men jæ vi skæ saa ældrig ha dæ læl, sa'n;
 Du er grom t'aa kytte¹⁹,
 Aa kan rækti skryte,
 Men jæ blaaser a det heile Svæl²⁰, sa'n.
 Fy da Mass! sa'n,
 De er Fjas! sa'n,
 Gaa ifraa mæ me det Frieras, sa'n.

9.

Jæ vi ingen Mærrabytter ha! sa'n,
 Derte höller jæ mæ let fær bra, sa'n.
 Jæ har hört paa dei,
 Ja du er rækti lei,
 Aa ældrig Væra²¹ tore jæ dæ ta, sa'n.
 Fy da Mass! sa'n,
 De er Fjas! sa'n,
 Gaa ifraa mæ me det Frieras, sa'n.

10.

Om du var saa kaut²⁴ som Peer Skjersant, sa'n.
 Fy da Mass! sa'n,
 De er Fjas! sa'n,
 Væk me dei aa me det Frieras, sa'n.

Hans Allum.

¹) grei o: skikkelig, god at komme til Rette med. ²) Om de kan fremvise mange slige Gutter. ³) fær jæ sjöl o: for jeg selv. ⁴) haa o: hvad. ⁵) Selv maa hun holde Orden i Stalden. ⁶) riu o: paa Færde. ⁷) Gesvindt og let og smidig. ⁸) stöt o: idelig. ⁹) lat aa dau o: lad og død. ¹⁰) ihau o: ihu. ¹¹) Ug er vistnok en Sammentrækning af *Ouge* el. *Auge* o: Öie (Öiekast). Istedetfor "*Ug mokant*" synges ogsaa "*Huus paa Kant*". ¹²) fæli o: færdig. ¹³) ei Flak o: en Flane. ¹⁴) vettæ ta o: vide af. ¹⁵) Mær o: Hest. ¹⁶) Trauer o: Truge. ¹⁷) bytter Mær: bytter, handler med Heste. ¹⁸) Ja, min Tro, er du [en rigtig] Karl i Aften. ¹⁹) kytte o: broute. ²⁰) Svæl o: Snak. ²¹) ældrig Væra o: aldrig i Verden. ²²) Skærvefant o: snavs Karl. ²³) stöt paa Kant o: stedse beruset. ²⁴) kaut o: stolt.

№ 9.

*Allegretto.**(Mel. til "Müllervisen.")*

№ 10.

Allegretto.

№ 11.

*Allegretto.**(En Variant af den foregaaende Fjeldmelodie.)*

№ 12.

*Andante.***Frierstævne.***Allegro.**(Rommerikisk Dialekt.)*

1. Je seer dei ut for Glug-gen¹, Kjær sø - te Ven-nen min!
Je kjænnerr dei paa Skug-gen, Du slepper in - te inn!

I Kvæl je glöm-te naa Kub-ben² aa
Je me-ner du er baa - e vil aa

væl - te, Som in - te kan höi - re, at Styg - gen³ er hi-me, Kjær sø - te Ven-nen min! Su - ril, su - ril,

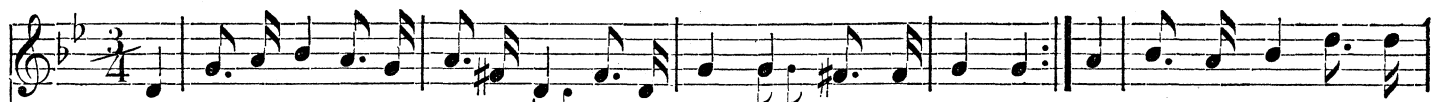
gæ - len,

su - ril, su - ril, lei.

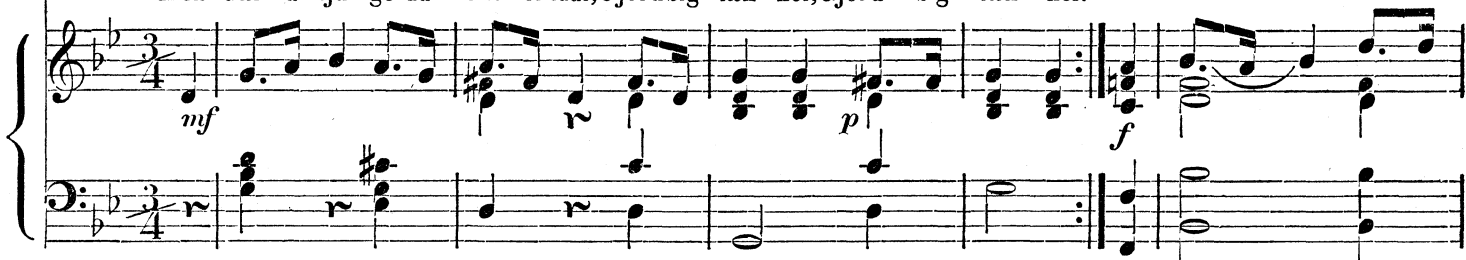
2. Aa Riva ligg' paa Take,
Kjær søte Vennen min!
Aa Styggen ligg' naa vaken,
Aa kom saa inte inn!
I Kvæl o. s. v.
3. Aa Jaan⁴ han ligg' i Enga,
Kjær søte Vennen min!
Aa Styggen han ligg' i Senga,
Aa kom saa inte inn!
I Kvæl o. s. v.
4. Ein⁵ maa saa mykje laate⁶,
Kjær søte Vennen min!
For Bona inte ska graate,
Aa kom saa inte inn!

- I Kvæl je glömte naa Kubben aa vælte,
Je mener du er baae vil aa gælen,
Som inte kan höire, at Styggen er hime,
Kjær søte Vennen min!
Suril, suril, suril, suril, lei.
5. Imorra för Tuppen galer,
Kjær søte Vennen min;
Ligg' Styggen ve Kvenna⁷ aa maler,
Da kan du sleppe inn!
I Kvæl je glömte naa Kubben aa vælte,
Je mener du er baae vil aa gælen,
Som inte kan höire, at Styggen er hime.
Hau, hau, Styggen er hime!
Suril, suril, suril, suril, lei.

¹) Gluggen o: en Aabning, for Luft eller til at see ud af, med eller uden Skodde. ²) Kubben o: en Træblok, der, væltet for Døren, skulde tilkjendegive Elskereren, at han ikke maatte komme ind. ³) Styggen o: den Stygge. ⁴) Jaan o: Leen. ⁵) Ein o: En (man). ⁶) laate o: syngte. ⁷) Kvenna o: Qvænen.

N° 13.*Moderato.***Gutten aa Jenta.**

Gutten. 1. Naar Jen - ta bæ - re blir fem - ten Aar, Har a¹ Nyk - ker, Har a Nyk - ker; Men gaar a o - gift i
Men blir a tju - ge aa Fri - er faar, Gjör a sig læk - ker, Gjör a sig læk - ker.

ti Aar te, Saa maa du tru me, du skæ faa se, Ho sam - tyk - ker, Ho sam - tyk - ker.

Jenta.

2. Saa højt en Onkar paa tjuge Aar
Sætter Kraasen,
Ta² beste Jenta, i Bøida gaar,
Jammen blaasen³.
Men naar han ti Gange "Nei" har faat,
Saa maa du tru me han er ikje braat
Saa fiasen⁴.

Gutten.

3. Naar Enka mister sin fyste Mand,
Kan a graate.
Ja som ho reint var ifra Forstand
Kan a laate.
Men kom der bare en Frier da,
De blei⁵nte længe fer ho sa ja,
Paa en Maate.

Jenta.

4. En Enkemand, som ve Grava staar,
Maa vi æra;
For Brura has⁶ sytten, atten Aar
Skæ jo væra.
Han maa ha Moro ei lita Stön,
Om saa han sju Ælens lange Hön
Skulle bæra.

Gutten.

5. Der gaar om Kvinnfolk saa mangt et Svæl
Te de Vunne⁷;
Men hver en Onkar se gifter læl⁸,
Naar han kunne.
Om Kjærringa er naa lit sint aa ærj⁹,
Gaar inte Ol ind te Bein aa Mærj¹⁰,
Har jæ sunni.

Jenta.

6. Om Kærfolk¹¹ Ælt¹² inte talas kan
Te de Bedste;
Men hver ei Jente se læl en Mand
Ville fæste.
Om han iblant er forsint aa vil¹³,
Saa tænker Jenta: han er vel snil
For de meste.

Gutten.

7. Je gjerne ville me gjifte naa,
Vi du ha me?
Vær inte ræd, je skæ ikje slaa'
Eller dra' de.
Engang imellem je griner¹⁴ vel.
Men æl mi Ti skæ je stændi læl
Höll' uta de.

Jenta.

8. Aa ja je spaar, je ska ha en Mann,
Som hver anna.
Naar slik en Frier se byer, blir han

*Inte vanna*¹⁵.

Lit Knubol¹⁶ kan je iblant vel gji',
Men æl mi Ti skæ je væra bli, —
Her er Hanna!

¹⁾ a o: hun. ²⁾ ta o: ad. ³⁾ jammen blaasen o: saavist blæser han. ⁴⁾ braat saa fjaasen o: slet saa mundkaad. ⁵⁾ de blei'nte o: det varede ikke. ⁶⁾ has o: hans. ⁷⁾ et Svæl te de Vunne o: en Snak (Tale) til det Onde. ⁸⁾ læl o: alligevel. ⁹⁾ sint aa ærj o: vred og arrig. ¹⁰⁾ Gaa ikke Ord ind til Been og Marv. ¹¹⁾ Kærfolk o: Karlefolk. ¹²⁾ Ælt o: Alt. ¹³⁾ forsint aa vil o: opbragt og heftig. ¹⁴⁾ griner o: gnaver, brummer. ¹⁵⁾ vanna o: vraget. ¹⁶⁾ Knubol o: knubbede Ord.

№ 14.

Sinclars Marsch.*Allegretto.*

The musical score for 'Sinclars Marsch' is written in 2/4 time and consists of three systems of music. The first system begins with a piano (*p*) dynamic. The second system includes a forte (*f*) dynamic followed by a piano (*p*) dynamic, and features a repeat sign with first and second endings. The third system starts with a *cresc.* (crescendo) marking and ends with a forte (*f*) dynamic and another repeat sign with first and second endings. The score is arranged in grand staff notation with treble and bass clefs.

Allegretto.**Kjölstaguten.**

1. Je teen-te paa Kjöl - sta i - fjor Mæ my - e Sorj aa Möi - e; Je sæt - te mi Liit te
Tit syn-tes je Nö - a va stor, Menje maat-te la me nöi - e.

Gud, Aa in gen an - nen Man; Te Vaa - ren je slapper vel ut I - fraa den slem-me Fan.

2. Aa alle saa sier döm de¹:
Paa Kjölsta æ vont aa væra;
Længste Dagen den rökker² inte te,
Stöt om Kvællen maa vi færa.
Vi somler³ te langt ut paa Nat;
— Ja er'inte Fau te Man? —
Aa enda saa lægger döm te:
Atte Kjærringa æ værre, enn han.
3. Om Maaran saa flyer'n op,
Aa river paa se Broka⁴,
Derette saa tar'n en Sup
Aa gleiner⁵ bort paa Klokka:
"Kjære Gutter, staa naa op!
Naa æ Klokka moti tre,
Stel naa alla Gampa ihop⁶,
Aa sea saa høgger I Ve.
4. Dæmme⁷ ryker Kjærringa op
Aa kaster paa se Stakken⁸,
Deretter saa tar a'n Rok
Aa slæng se neer paa Krakken⁹:
"Kjære Jinter staa naa op!
Naa æ Klokka slii¹⁰ tre,
Kok fyst Villinga, aus a saa op¹¹;
Aa sia saa steller I Fæ?
5. Aa naa æ je saa indeli gla,
Naa har je tent ut Aare,
Manga Tak ska naa Kjölstan¹² ha,
For han dro me saa flitti i Haare.
- Je Beina ret ofte tok fat,
Nær som Nöa den blei me for stor;
Aller kommer je te Kjölstan att,
Nei, naa vil je bli him' os a Mor!

¹) döm de o: de det. ²) rökker o: strækker. ³) somler o: tumler, færdes. ⁴) Broka o: Buxerne. ⁵) gleiner o: gloer. ⁶) Sörg nu for alle Ögene (Gampa). ⁷) dæmme o: dermed, derpaa. ⁸) Stakken o: Skjörtet. ⁹) Krakken o: en trebenet Stol uden Ryg. ¹⁰) slii o: slaact. ¹¹) Kog först Vælling, ös den saa op. ¹²) Kjölstan o: Kjölstamanden.

Moderato.

Saag du naak - ke Kjør - rin - ga mi¹⁾ Laangt up i Li - a?

Stut Stak²⁾, svart Hat, Aa naak - ke li - te laag - halt³⁾.

№ 17.

Andante.

(Melodien til en gammel norsk Sang.)

¹⁾ Saae du noget til Kjærlingen min. ²⁾ stut Stak o: kort Skjørt. ³⁾ laaghalt o: halt (laag o: lav).

Moderato.

№ 18 Ola Grumstulen.

1. O - la Grumstu - len had - de saa lang en Bru - fær; Den naa - de fra So - lum til Graa - ten hos

2. Ola Grumstulen hadde en gammel graa Gjeit; :|
O kjære mi Kari! gjør Pølso vel feit.
For i Maara ska Ola Grumstulen gjifte se.

3. Ola Grumstulen hadde en halv Skjæppe Malt; :|
O kjære mi Kari! Du brygge nu Alt.
For i Maara ska Ola Grumstulen gjifte se.

*) *Solum*, i Nærheden af *Skien*; — *Graaten*, et Fiskerleie, en Miils Vei fra *Solum*; — *Blær*, en Kjøbmand, der boede i *Graaten*. Disse Vers ere et Brudstykke af en Spottevis.

№ 19.

Andantino.

Guten aa Jenta paa Fjöhjellen¹).

(Guldbrandsdalsk Dialekt.)

Guten. 1. Go Kvæl, mi Ma - ri! her æ e, Aa Tak for sei - na - ste

Lag - je²; For kvar ein Leik, e gjo - re mæ de Ti

Lag - je³, For kvar ein Leik, e gjo - re mæ de Fraa Kvæl-len te

ljo - ste fram Dag - je.

V. S.

2^a *) Guten.

: Du mins föll bær hell e de si¹²
 KvaGuten sommaa Ti taalaa:¹³ |
 "Naa ska du væra Förkja mi,"
 Hain taalaa,
 "Naa ska du væra Förkja mi,
 Oframt de hine vil baalaa!"¹⁴

3^a Guten.

: Aa keim, som har ei slik som du,
 Fæ ælder Hog te haa fleire. : |
 Naa ha du gjæve me Hain aa Tru
 For fleire;
 Naa ha du gjæve me Hain aa Tru,
 Eg önskje me intje meire.

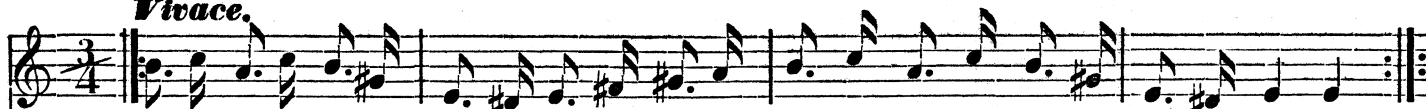
4^a Guten.

: Aa nei, naa bær dæ riktogt aav!
 Naa höla²¹ du for mykje; : |
 Du gje me aavelag te Laav²²
 For mykje!
 Du gje me rae²³ slikt eit Laav
 Som höva²⁴ de sjöl, me tykje.

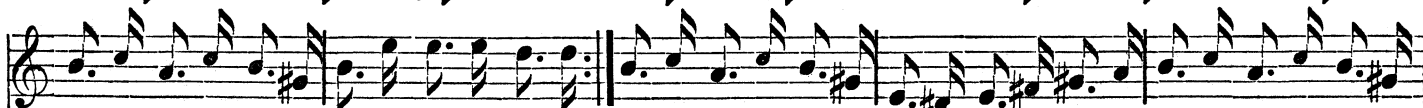
5^a Guten.

: Vær intje ræd, e galin flyg'
 Fraa de aat einnol Förkje; : |
 Mot de me tykjes væra styg
 Kvar Förkje.
 Ho nöias te aa væra styg,
 ForSolstöttStjeinnun² mörkje.

*) Slutningen af Versene staaer paa næste Side ved den hørende Musik. Tallene vise Sammenhængen.

Vivace.

Jenta. O - la! kva-for kom du ik - kje för paa Kvæl-len? Læng-je e paa de ha lig - ji ston - da;⁴
Knaft e beil-la haa-de⁵, Fros-ne! on - de Fel-len⁶, Au! du æ saa va - lin, flöt de on - da!⁷

Mæ du lig', saa sei me:kjen-ne du den Gu-ten, Fölg-de me aat Sæle¹⁰, la se up paa Hjel-len, Aa se fi - ri Ot - tun
Som i - fjor komflugand⁸, daa e læt ti Stuten⁹,

*2^b Jenta.**4^b Jenta.*

ut at skonda¹¹.

Gjeine trur e mange Jento likte ille,
Dæ du sia ingor einnol akta¹⁵,
Dæ du sjaa me stana, döm nok ikkje ville¹⁶,
Ette de, min Gut, döm sjölve trakta;
Ælder nokon Ting ei Förkje bære smaakaa,
Hell aa være eismöl um ein vakker Kjaakaa,
Som mæ Truskap hines Omak¹⁷ veit aa spille,
Nær döm ette hom som gælne jakta.

*3^b Jenta.**5^b Jenta.*

Æ du væl fornögd mæ haa me te di Jente,
Tru me, e de intje mindre lika.
Længje för dein Kvællen, som de aat me sendte¹⁸,
Vakkre Gut! paa de ho Mari snika¹⁹:
Desse friske Augo, dette gule Haare,
Slik velvuxin Krop aa slikt eit Kjöt paa Laare,
Slik einGutsaa staut²⁰, kvarFörkje, som hom kjente,
Kansje vakkraast Huldre sjöl hain gjikka.

Ælder æ dæ mögle de for mykje rose,
Sjaa de fins dæ alt, som Gute pry;e;
Lykkjelæ æ Förkja, du hæll var aa kjose²⁵,
Ondras lætje um e æ aabrye!²⁶
Skulle slik ein Gut væl fins ti Andres Arme?
Skulle du sjaa andre Förkjo taakaa Varme?
Skulle du væl leike onde fremmon Rye?²⁷
Daa e vist saag ælder meire Ljose²⁸.

Gje de bær' hit aa sov saa væl aa role,
Armen min din kvite Krop let fægne!³⁰
Tes os³¹ gjönöm Ljoren³² bydja skjimte Sole,
Tes dæ Dagen bydja se aa tegne,
Sov' ossödt. Tak, vakkra Hulder! te aa sulle³³;
Du mæ sagte Leike os ti Sömn ska hulle³⁴:
Ælder vækkjas os taa naagor sælin Tole³⁵,
Sist os ti ei Grævt skaa baee segne.

E. Storm.

¹⁾ Fjöhjellen o: Fæhuusloftet. ²⁾ Hjellen, et Stånge over Kostalden, hvor Sæterpigerne ligge. ³⁾ seinaste Lagje o: sidste Lag (sidste Gang). ⁴⁾ ti Lagje o: i Laget (ved Gildet). ⁵⁾ ha liggi stonda o: har ligget og ventet. ⁶⁾ beilla haadde o: havde formaet [at holde ud]. ⁷⁾ Fellen, et tilberedet Faareskind, der bruges istedetfor Overdyne. ⁸⁾ onda o: tilside. ⁹⁾ flugand o: flyvende. ¹⁰⁾ læt ti Stuten o: blæste i Bukkehornet. ¹¹⁾ Sæle o: Sæterpigerens Bolig. ¹²⁾ Og skyndte sig bort igjen for Dag. ¹³⁾ Du mindes meget bedre, end jeg kan sige dig. ¹⁴⁾ Hvad Guten samme Tid talte. ¹⁵⁾ Endskjönt de Andre ville gjøre Stöi (misunde mig). ¹⁶⁾ At du siden ikke har havt Opmærksomhed for nogen Anden. ¹⁷⁾ At du staaer hos mig, de nok ikke ville [gjærne have]. ¹⁸⁾ Omak o: Umage, Bestræbelser. ¹⁹⁾ Længe for den Aften, som sendte dig til mig. ²⁰⁾ Havde Mari Öie paa dig. ²¹⁾ staut o: rask, smuk. ²²⁾ hula o: smigrer. ²³⁾ aavelæg te Laav o: overflüdig Roes. ²⁴⁾ rae o: netop. ²⁵⁾ höva o: passer sig for. ²⁶⁾ kjose o: kysse. ²⁷⁾ aabrye o: skinsyg. ²⁸⁾ Rye o: Sengetæppe. ²⁹⁾ Da jeg vist saae aldrig mere Lyset. ³⁰⁾ Stjeinnun o: Stjernerne. ³¹⁾ fægna o: omfavne. ³²⁾ tes os o: indtil vi. ³³⁾ Ljoren, et Hul paa Taget, hvorigjennem Lysningen falder. ³⁴⁾ Tag, vakkre Hulder! til at nynne. ³⁵⁾ hulle o: lulle. ³⁶⁾ Tole o: Torden.

N° 20.

Allegretto.

Brydlupe aat hu Siri¹⁾.

(I Hardangersk Dialekt.)

1. Höir du, Si-ri, Dot-ter mi! Peer i Li-ve²⁾ te deg fri Ut-i des-se Da-ga, Ut-i des-sa Da-ga;
 Kan di Hlog te haanom staa, Saa vil eg, du han ska faa Te din Æg-te-ma-ka, Te din Æg-te-ma-ka.

2. "Skam so gjære, höir meg no, Han ha baate Hus aa Gar,
 Om han va ingaang saa go, Laangt meir helle du sjölv har,
 |: Ja saa go so tie; :| |: Koppar, Kar aa Gryta; :|
 Kva sku daa fornöia me, Han ha baate Faar aa Fe,
 At eg tok eit Stykke Tre, Han kan væl forsörgja de,
 |: Aa la ve mi Sie?" :| |: Saa du sleppe syta⁴⁾. :|

3. Aa du stakkars vetla Vet!³⁾ Tæke du no denne Mann,
 Aa du snakka so ein Gjik; Han lev' intje længe han;
 |: Snak daa ei taa Veie! :| |: Sio kan du take :|
 Aa du tala so ei Gjeit, Deg saa ong aa snil ein Gut,
 Ly daa den, so bære veit, So du deg vil vælgja ut
 |: Höir kva eg deg seie! :| |: Te din Ægtemake. :|

10. Daa Brurgommen da forsto,
 Blei han inkje mykje go,
 |: Men sætt' i aa skrika: :|
 Eg, so va saa gamal Mand,
 Skulde ei ha bær' Forstand?
 |: Eg sku tæk' mi Lika. :|

11. Bruro svara Brurgommen saa:
 Skulde du di Lika faa,
 |: Kond' du skrepp'taa Lykko⁹⁾. :|
 Dermæ blei han saa forfint,
 At han vilde flyg' i Flint,
 |: Spendte, sparkte, skraalfta. :|

6. "Dette va da besta Or,
 Eg ha haurt utaav mi Mor
 |: Adle mine Daga. :|
 La han komma, naur han vil,
 Eg ska svara ja dertil,
 |: Mannen vi' eg hava." :|

7. Mannen kom, aa han fek ja,
 Alting va baa' væl aa bra,
 |: Brydlup blei telaga; :|
 Bruro va baa' ung aa snil,
 Bært hu sat saa suur aa ild⁵⁾
 |: Adle Brydlupsdaga. :|

8. Brurgommen tala te si Brur:
 Kjæra mi Brur! du æ saa suur,
 |: Ret so du va bedröva; :|
 Detta æ vor Brydlupsdag,
 Halt deg lystæ i vort Lag,
 |: So da kunde höva!⁶⁾ :|

9. Bruro svara ikkj' eit Or,
 Men hu reiste seg fraa Bor,
 |: Sætt' seg bort aat Skiva⁷⁾. :|
 Der dei onge Guter va,
 Totte⁸⁾ hu va mykkje bra,
 |: Tio te fordriava. :|

12. Brydlupsdaga dei var tre,
 Sio saa foer kvar te se,
 |: Kvar paa sine Veie. :|
 Kor da sio næ dei gjek,
 Aa kva Ende da saa fek,
 |: Kan eg intje seia. :|

¹⁾ Siri's Bryllup. ²⁾ Live er Navnet paa en Gaard. ³⁾ vetla Vet o: ringe Vid. ⁴⁾ syta o: sørge. ⁵⁾ ild o: vranten. ⁶⁾ höva o: passe sig.
⁷⁾ Skiva o: Disken. ⁸⁾ totte o: syntes. ⁹⁾ skreppa taa Lykko o: prale af Lykke.

Den vælstaanes Tenesjente paa Eiker¹⁾.*Andante con moto.**(1 Eger Sogns Dialekt.)*

1. De'nte græt for ræk-ti Kjær'staa faa²⁾, Di, Kan jæ sjöl te han, jæ li-kær, gaa, Di? Sku en en-te li-ke Mei, saa

op-klæd Pi-ke? Ær-li Jen-te er jæ au i-naa, si!

2. Pokkern ta den *Jörn Hoen* ifjor, Di!
Jaggu tænker jæ de, hain hölt Or, Di!
Hain ifraa mæ rente
Te ei ain Jente;

Men jæ er au like smal iaar, si.
3. *Aine* took imot en fæli gla, Di.
Skam faa henner! de var ente bra, Di;
Hain flau ofte te mæ,
For ha Hvilnæt me mæ.

For i Nær han tænkte mei aa ha, si.
4. De var au best aa by'ne sjöl aa fri, Di,
Saa de kunne ei Forandring bli, Di;
Te en Main jæ trænger,
For jæ vi'nte længer

Gaa aa tene bort mi beste Ti, si. 11.
Bi naa let da *Jens!* haar gaar'u hen, Gut?
Borte blei'n! Naa da! Nei se den, Di!
Har di naa seet være?

5. *Peer* hain seer mæ ut saa kaut aa rar, Di,
Læl jæ noo te aavers for en har, Di;
Ja jæ vi'nte si' no,
Kain vel bie innaa;

Joen er heller ingen voxin Kar, Di.
6. Gukvæl *Jens!* jæ kommer naa te Dei, Gut!
Tru de saales kunne sjikke sei, Gut,
At jæ kunne faa Dæ?
Ja du glaner paa mæ,

Jæ kan træle traat³⁾ aa er'nte lei, Gut.
7. Jæ er'nte myi over trævde Aar, Gut,
Hain er a teent, som slik ei Jente faar, Gut!
Lönnæ har jæ lagt op,
Aa naa har jæ sagt op,

For naa vi jæ være for mæ sjöl, Gut.
8. Naa da *Jens!* haa sier du te godt, Far!
Ifjor jæ kunne au en aen faa't, Kar.

Jæ kan kara, spinne,
Vævæ, sy aa binne,
Ofte har jæ sötti seint aa traat, Far.
9. Naa Drakjistæ mi er maalæ rau, Gut,
Ja Du veit de vel, jæ er'nte snau⁴⁾, Gut!
Kjolær a Skaasværken⁵⁾,
Læres-Bruresærken

Ligger neri Kjistä fæli au, Gut!
10. Striebonken⁶⁾ aa let Læret⁷⁾ me, Gut,
Har jæ værkæ sjöl aa laga te⁸⁾, Gut.
To Par Laken nye,
Ja i Fillerye⁹⁾
Aa i Dynevar, som du sku see, Gut!

Put! her er a flere,
Aa di kommer snart te mei igjen, Di.

H. Allum.

¹⁾ Den velhavende Tjenestepige paa Eger. ²⁾ Det er ikke saa let at faae en rigtig Kjæreste. ³⁾ traat o: troligen. ⁴⁾ snau o: nøgen.
⁵⁾ Skaasværken o: Hvergarn. ⁶⁾ Striebonken o: Blaarlærred. ⁷⁾ Læret o: Hörlærred. ⁸⁾ laga te o: lavet til. ⁹⁾ Fillerye o: Sengetæppe af Lister.

№ 22.
Halling.

Vivace.

Musical score for No. 22, Halling, in 3/8 time. The score consists of two systems, each with a treble and bass staff. The first system has a treble staff with a melody of eighth and sixteenth notes and a bass staff with a simple accompaniment of dotted eighth notes. The second system continues the melody and accompaniment. The piece concludes with a final cadence in the treble staff.

№ 23.
Halling.

Vivace.

Musical score for No. 23, Halling, in 2/4 time. The score consists of two systems, each with a treble and bass staff. The first system has a treble staff with a melody of eighth and sixteenth notes and a bass staff with a simple accompaniment of dotted eighth notes. The second system continues the melody and accompaniment. The piece concludes with a final cadence in the treble staff.

Allegro moderato.

1. Aa kjö-re Vatn aa kjö-re Ve Aa kjö-re Tømmer o-ver Hei-a, De rö-de Ro-ser aa de
Aa kjö-re hvad dom kjö-re ve, Je kjö-rer Jen-ta mi ei-a.

Öi-ne blaa, De vakkre Jen-ter hol-der je ut-aa, Helst naar je faar Den, je vil ha, Saa er de Mor-ro aa

le - va.

2.
Je var paa Bakken aa var lidt fuld,
Men der je aldrig skal komme;
Der stjal di fra mei en Tobakrul
Aa fire Skilling af mi Lonume.
De röde Roser o. s. v.

Aa kjöre hvad dom kjöre vil,
Je kjörer Kjærringa mi eia;
Hu er saa god, hu er saa snil,
Je kan vist aldrig bli lei a.

3.
Aa Gud velsigne hu Gamlemor,
Som gaar paa Gaalve aa stuller*),
Hun taer ifra mei det tomme Glas
Aa sætter aat mei det fulde.
De röde Roser o. s. v.

4.
De röde Roser aa de Öine blaa,
Mi eia Kjærring holder je utaa.
Naa har je faat Den, je vil ha,
Naa er de morrosamt aa leva.

*) stuller o: sysler.